

Aanbevolen boeken van P.F. Thomése

Marcel Proust – De kant van Swann

Lezen voor gevorderden. Te moeilijk?! Te saai?! Te goed, zul je bedoelen! Degradeert de reguliere ‘herinneringen’ van gewone schrijvers tot lulkoek. Ik ben er drie, vier keer vergeefs in begonnen. Totdat ik er niet in kon ophouden. Ik (her)lees het nog steeds, maar nog vaker herinner ik het mij. Onvergetelijk.

- P.F. Thomése

Vladimir Nabokov – Lolita

Proza dat zo virtuoos is, dat het de meeste poëzie op ... proza doet lijken. Nooit werd de perversiteit van de schoonheidsaanbidding zo welbespraakt beleden. Vandaar dat een vertaling nooit weg is. Er bestaat ook een ‘annotated Lolita’. Zo’n concordantie is slechts enkele schrijvers gegeven: Homerus, James Joyce, God etc. Ik lees *Lolita* langzaam, als het likken van een lollie.

- P.F. Thomése

Primo Levi – Het periodiek systeem

Kampoverlevende Primo Levi was de eerste die woorden vond voor het onzegbare dat wij ‘Auschwitz’ zijn gaan noemen. In *Het periodiek systeem* probeert hij zijn leven al schrijvende weer op orde te krijgen. Scheikundige elementen dienen als bouwstenen voor de wederopbouw van een leven dat spoorloos vernietigd lijkt.

- P.F. Thomése

Knut Hamsun – Mystериën

Deze Noorse dwarsligger is een van mijn *all time favorites*. Ik bevind mij hierbij overigens in het uitgelezen gezelschap van o.a. Thomas Mann, Willem Frederik Hermans, Charles Bukowski en Henry Miller. Hoe anderen een raadsel voor ons blijven en vooral hoe wij een raadsel voor ons zelf blijven. Hamsun wordt steeds vergeten en steeds weer ontdekt.

- P.F. Thomése

Jorge Luis Borges – De Aleph en andere verhalen

Borges lezen is je iets herinneren wat je niet kende. De waarheid is iets wat wij verloren hebben zonder haar ooit te hebben gehad. Zijn verhalen zijn reconstructies, hypotheses, of zoals hij ze zelf typeert, mythologieën. Volgens W.F. Hermans is schrijven ‘wetenschap bedrijven zonder bewijs’. Voor de blinde bibliothecaris uit Buenos Aires geldt dit zeker.

- P.F. Thomése

Franz Kafka – Verhalen

Beste verhalenschrijver aller tijden, als er zoiets bestaat. Ze hebben de kracht van overleveringen, zo sterk zijn ze. Tegelijk zijn ze in hun obsessiviteit zo persoonlijk dat je ze niet anders dan *kafkaësk* kunt noemen. En dat bij een werk dat draait om de angst om niemand te zijn of nog erger: voor een ander te worden aangezien.

- *P.F. Thomése*

Jacob Groot – Adam Seconde

Zonder twijfel de meest prikkelende en eigenzinnige roman die er de laatste jaren in de Nederlandse literatuur verschenen is. Onuitstaanbaar briljant, onweerstaanbaar platvloers. Nooit kwamen hoog en laag zo dicht bij elkaar. Leeswaarschuwing 1: dit product kan porno bevatten. Leeswaarschuwing 2: dit heeft u nog nooit gelezen (wat je van de meeste boeken niet kunt zeggen).

- *P.F. Thomése*

Gustave Flaubert – Haat is een deugd

De man die onzichtbaar wilde zijn in zijn romans toont zich naakt en machtig in zijn correspondentie. Wat een stijl, wat een humor. Wat een meedogenloosheid ten opzichte van zichzelf en anderen. Deze brieven zijn verplichte kost voor wie wil leren schrijven. En voor wie wil leren lezen. Dit is het echte werk.

- *P.F. Thomése*

Gerard Reve – Werther Nieland/De ondergang van de familie Boslowits

Wie schrijft er nou op zijn 23ste zulke volmaakte verhalen, dat is toch niet normaal? Twee 'kindernovelles', een over de ontdekking van de seksualiteit en de ander over die van de dood, maar zonder zulke grote woorden te gebruiken. Alles is suggestie, alles ligt naamloos op de loer. Hier begon voor mij, als beginnende lezer, de literatuur.

- *P.F. Thomése*

Harry Mulisch – Voer voor psychologen

Harry: aansteller of genie? Waarschijnlijk iets daartussenin. In *Voer voor psychologen* is hij allebei. Onbedaarlijk pedant en onwaarschijnlijk inventief. Hij maakt in zeer uiteenlopende vormen: verhalen, herinneringen, aforismen, essays, de balans op van zijn leven tot dan toe. 'Ik was achttien, toen er gebeld werd.' En dan begint het. Niet te missen, zo zeggen jullie dat toch?

- *P.F. Thomése*